

BENT U TELEURGESTELD IN HET CHRISTELIJK GELOOF?

HJM Sales

Geliefde (aanstaaende) broeders en zusters, vandaag heb ik in het bijzonder een boodschap voor hen die het christelijk geloof teleurgesteld de rug hebben toegekeerd. Voor hen die hun kerk hebben verlaten, omdat het geloof hen niet heeft gebracht wat zij eigenlijk zochten. Vele, vele mensen zoeken intense bevrediging voor hun ziel. Vaak zonder dat zij het zich realiseren, schreeuwt hun ziel naar rust, vrede en waarheid.

De ziel van de mens verlangt intens naar contact met God, maar vaak zoekt men verkeerd. Men zoekt het in vertier en plezierjes of in materiële dingen of in geld verdienen. Weer anderen zoeken het in oppervlakkige religie. Men bezoekt bijvoorbeeld de kerst- of paasdienst alleen maar uit traditie en voor het "goede gevoel".

Maar er is óók een categorie mensen, dat ernstiger en intensiever zoekt. Zij zoeken bewust naar het bestaan van een God. Zij willen graag God in hun leven ontdekken. Zij zoeken maar weten Hem niet te vinden. Steeds weer opnieuw worden zij teleurgesteld om tenslotte maar af te haken. Nooit hadden zij een ervaring met God en nooit een ontmoeting met Hem. Zij keren God de rug toe: *"Het zal wel niet voor mij zijn bestemd; Hij zal wel niet bestaan."* En dan zijn er nog de mensen die afhaken, omdat zij door hun medebroeders en –zusters ernstig zijn teleurgesteld. In plaats van te zien op Jezus, Gods Zoon en hun Heiland, blikten zij steeds maar weer op onvolmaakte mensen zoals u en ik.

De boodschap van vandaag is voor deze mensen bestemd.

In de bijbel staat een verhaal beschreven over twee mensen, die eveneens het geloof teleurgesteld de rug toekeerden. Een aantal jaren hadden zij Jezus uit Nazareth gevolgd en zij hadden hun hoop op Hem gesteld. Maar de Romeinse overheersers hadden Hem op last van de Schriftgeleerden en de Farizeeërs gekruisigd. Hij was dood en nu was alles afgelopen. Het gevoel overheerste, dat zij die jaren hadden verspild.

Dit verhaal kunnen we vinden in het Evangelie van Lukas, hoofdstuk 24, de verzen 13 tot en met 36. Het luidt in het kort als volgt:

Twee van de Jezus' volgelingen gingen op de dag van Jezus' Opstanding naar het dorpje Emmaus, dat ongeveer veertien kilometer van Jeruzalem was gelegen. Zij spraken samen over alle dingen, die er gebeurd waren. En het gebeurde, terwijl zij samen spraken en elkander ondervroegen, dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen mee wandelde. Maar hun ogen waren verblind, zodat zij Hem niet herkenden.

Jezus zei tegen hen: *"Over welke dingen praten jullie zo ernstig en waarom is jullie gezicht zo droevig?"*

En een van hen, genaamd Kleopas, zei tegen Jezus: *"Bent U een vreemdeling in Jeruzalem en weet U niets over al de dingen, die daar de afgelopen dagen gebeurd zijn?"*

Jezus vroeg hen: *"Welke dingen?"*

En zij zeiden tegen Hem: *"Wat er gebeurd is met Jezus, de Nazarener, Die een Profeet was en geweldig in alles wat Hij deed en sprak, voor God en al het volk. En hoe onze overpriesters en leiders Hem ter dood hebben veroordeeld en Hem hebben gekruisigd. En wij hoopten juist, dat Hij Degene was, Die Israël zou verlossen van de Romeinen. Maar helaas, dat is nu alweer drie dagen geleden. En weet U wat zo verbazingwekkend is? Sommige van onze vrouwen zijn vanmorgen vroeg bij Zijn graf geweest. Maar zij vonden Zijn lichaam niet. En zij zeiden, dat ze engelen hebben gezien, die zeggen, dat Jezus leeft. En anderen van ons zijn ook naar het graf gegaan en ze vonden het precies zoals de vrouwen gezegd hadden; maar Jezus zagen zij niet."*

Toen zei Jezus tegen hen: *"Oh, onverstandigen en tragen van hart, om te geloven waarover de profeten hebben gesproken! Moest de Christus dan niet juist deze dingen lijden om zó in Zijn heerlijkheid in te gaan?"*

En terwijl Hij begon met de boeken van Mozes en van al de profeten, legde Jezus hun alles uit, wat er in de Schriften over Hem geschreven was.

En al sprekende, kwamen ze aan bij hun bestemming, het dorpje Emmaus, en Jezus deed net alsof Hij verder zou gaan. Maar zij dwongen Hem: *"Blijf bij ons in ons huis, want het is al avond en het is al duister."*

En Jezus ging mee naar binnen om bij hen te logeren. En het gebeurde, toen Hij met hen aan tafel zat, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen. En hun (verblinde) ogen werden geopend en zij herkenden Jezus. Maar Hij verdween uit hun gezicht.

Toen zeiden zij tegen elkaar: *"Brandde ons hart niet toen Hij tot ons sprak op de weg en toen Hij voor ons de Schriften opende?"*

In hetzelfde uur nog stonden ze op en keerden terug naar Jeruzalem. En ze kwamen bij de elf apostelen, die

met al de anderen samenvergaderd waren. Deze zeiden tegen hun: *“De Heer is écht opgestaan en Hij is door Simon Petrus gezien.”*

En zij vertelden alles wat er onderweg geschied was en hoe Jezus hun bekend was geworden door het breken van het brood. En terwijl zij over al deze dingen spraken, stond Jezus plotseling Zelf in hun midden en zei: *“Vrede voor jullie allen!”*

Uit dit verhaal wordt ons een belangrijke reden duidelijk, waarom mensen teleurgesteld het christelijk geloof verlaten. Omdat zij Jezus nooit hebben herkend. Nooit hebben ze met het diepste van hun hart begrepen *W*ié Jezus is en *w*áárom Hij op aarde kwam. Hun geloof en hun kerkgang zijn altijd oppervlakkig geweest.

Hetzelfde was gebeurd met die twee leerlingen en volgelingen van Jezus, die op weg waren naar het dorpje Emmaus. Zij hadden Hem gevolgd, zij hadden Zijn kruisiging meegemaakt, maar nooit hadden ze begrepen *W*ie Hij *w*érkelijk was. Ze hoopten wel dat Jezus de Messias was, maar tegelijkertijd hadden ze gedacht dat Jezus dus een soort staatsman of generaal was, die de Romeinse overheersers nu buiten de deur zou zetten, zodat het land Israël weer vrij zou zijn en weer zou kunnen opbloeien. Oh, ze wisten zeker dat Jezus in ieder geval een groot profeet was, gezien de vele wonderen die Hij deed en de mooie woorden die Hij sprak. Maar *W*ie Hij werkelijk was? Neen, dat wisten zij niet precies.

En dus waren ze teleurgesteld. En ze waren bedroefd, omdat Jezus zo'n vreselijke dood aan het kruis had meegemaakt. Ze waren er zelfs bij geweest. Maar nooit hadden zij begrepen dat de allereerste opdracht van Jezus het vrijmaken en verlossen van menselijke harten was. En dus konden zij ook geen geloof opbrengen, toen de vrouwen met hun getuigenis kwamen dat Jezus weer leefde en uit het graf en de dood was opgestaan.

En *d*ús herkenden zij Jezus *ó*ók niet, toen Hij daar opeens als vreemde Man met hen mee liep op weg naar Emmaus. Hun ogen waren verblind. De Griekse grondtekst zegt dat hun ogen niet machtig, niet krachtig, niet in staat waren om Jezus te herkennen.

Maar is het dan geen geweldig wonder en een geweldige genade, dat Jezus Zich juist om hen bekommerde? Dat Jezus Zich juist om deze teleurgestelde volgelingen bekommerde? Is dit geen geweldige bevestiging, dat Hij hun harten door en door kende en had gezien dat zij eerlijk en oprecht waren? Natuurlijk wist Hij dat ze verblind waren, natuurlijk wist Hij dat hun verlangens verkeerd waren geweest en hadden gehoopt op uiterlijk vertoon en materieel gewin, natuurlijk wist Hij dat ze onverstandig en traag van hart waren geweest, maar *t*óch had Hij in hen ook oprechtheid gezien om Jezus *é*cht te leren kennen. En daarom kwam Hij bij hen en begon hen de heilige Schrift en Profeten uit te leggen. Wat een liefde!

Deze vreemde Man was in het geheel niet bedroefd. Integendeel! Hij begon aan hen precies uit te leggen wat er over Jezus de Messias geschreven was. Hij begon hen precies uit te leggen, waarom en hoe de Messias moest lijden en sterven. Namelijk dat God de Vader Zijn eigen Zoon zou zalven met de Heilige Geest om een blijde boodschap van verlossing en vrijmaking te brengen aan de zachtmoedigen van hart. Om de mensen met een gebroken hart te verbinden en te troosten. Om de zieken te genezen. Om de mensen, die in duistere gevangenschappen van smerige en hardnekkige zonden opgesloten zijn, te verlossen. Om de mensen, die aan allerlei verslavingen gebonden zijn, vrij te maken. Om de bedroefden van hart weer vreugde te geven. Om de mensheid weer vrij te maken en tot God de Vader terug te brengen en dit alles tot eer en glorie en heerlijkheid van Hem. Om de mensheid weer tot aanbidders van God de Vader te maken en de verbroken relatie met God te herstellen. We kunnen dit lezen in het boek Jesaja, hoofdstuk 61, de verzen 1 tot en met 3.

En in Jesaja, hoofdstuk 53, kunnen we lezen dat Hij *d*áárom moest sterven aan het kruis van Golgotha. En na drie dagen zou Jezus weer opstaan uit de dood. Jezus maakte hen duidelijk dat Hij weer leefde. Hij leefde weer zodat Hij de vrijgemaakte mensen, die in Hem zouden geloven en Zijn offer zouden aannemen, tot God de Vader zou kunnen brengen.

En terwijl Jezus hen dit alles vertelde en uitlegde, begonnen hun harten te borrelen en te branden. Het geloof begon in hen te groeien en zij hingen aan Zijn lippen. En terwijl ze dit alles ervoeren, waren ze haast ongemerkt in het dorpje Emmaus aangekomen. De uren

durende wandeling was voorbij gevlogen. Het begon ook al donker te worden, maar ze wilden nog veel méér horen van die wonderbare Man. Want Hij had hen beslist nog veel meer te vertellen. Hun harten verlangden naar nog meer geestelijk Brood. En daarom nodigden zij Hem uit in hun eigen woning.

Jezus zal nooit Zichzelf op de voorgrond plaatsen. Daarom deed Hij alsof Hij verder wilde gaan. Maar in Jezus' hart was en is er beslist een groot verlangen om in onze geestelijk huizen, in onze harten, te worden uitgenodigd. De twee volgelingen handelden dan ook op de juiste manier. Zij dwongen Jezus als het ware om in hun huis te komen. En deze houding doet Jezus genoeg.

Daar in de private sfeer van hun huis gebeurde het tweede wonder. Ze wilden de broodmaaltijd gezamenlijk gebruiken en waarschijnlijk hadden zij aan die vreemde Man de mooiste plaats aan het hoofd van de tafel gegeven. En dan opeens nam Jezus het brood en zegende het. Jezus bad voor de maaltijd en toen brak Hij het brood en deelde het aan hen uit. Opeens begon het in hen te dagen. Zij herinnerden zich, dat Jezus tot tweemaal toe een menigte van duizenden mensen had gevoed met een paar broden en met enkele visjes. Zij herinnerden zich, dat Jezus die broodjes toen brak en uitdeelde, brak en uitdeelde, brak en uitdeelde. Tótdat al die duizenden verzadigd waren. En nóg waren er manden vol met brokken overgebleven. Zij herinnerden zich de geweldige redevoeringen, waarin Jezus had uitgelegd dat Hij het levende Brood uit de hemel was, waarmee de harten van de mensen geestelijk zouden kunnen worden gevoed. Zij herinnerden zich, dat Hij toen ook had gezegd, dat wie niet van Zijn vlees zou eten en van Zijn Bloed zou drinken géén werkelijk, eeuwig leven zou kunnen ontvangen.

Het derde wonder dat er gebeurde was, dat op datzelfde moment de Heilige Geest hun verblinde ogen opende. Zij herkenden Jezus. Nú wisten zij Wie Hij was en wat Hij had gedaan. Nú ervoeren zij het diep in hun harten, namelijk, dat Jezus Gods eigen Zoon was, Die voor hen aan het kruis was gestorven, zodat zij van hun zonden zouden worden verlost en worden vergeven en eeuwig leven zouden kunnen ontvangen.

Onmiddellijk na deze ervaring verdween Jezus uit hun gezicht. Maar wat deden ze? Meteen, hoewel het buiten reeds donker was, stonden zij op en keerden terug naar Jeruzalem. Onmiddellijk begon zij weer aan die vermoeiende, gevaarlijke en uren durende tocht. Zij haastten zich terug naar de andere discipelen, want hun harten borrelden van blijdschap en brandden vol vuur en liefde voor Jezus. Want Jezus was waarlijk opgestaan en Hij leefde nu voortaan in hun harten. Voortaan zou Hij altijd bij hen zijn, want Hij was niet meer dood. Voortaan zouden zij Hem trouw volgen en dienen. Wat er ook gebeurde! Jezus leefde! Hun harten waren vrij en vol blijdschap, want hun zondelast was weggenomen.

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters, vandaag wil Jezus ook u vrijmaken. Vandaag wil Hij Zichzelf ook aan u openbaren. Vandaag wil Hij al uw teleurstellingen wegnemen en al uw zonden, hoe vies en smerig ook, vergeven en wegwassen met Zijn eigen Bloed. Want Hij houdt van u. Hij houdt zoveel van u en mij, dat Hij voor ons aan het kruis stierf. Om ons te verlossen. En Hij is niet dood gebleven. Hij is opgestaan. Hij leeft. Om ons in alles te helpen en ons tot God de Vader terug te brengen.

Wellicht is er nu een beweging in uw innerlijk gaande. Wellicht begint het nu te borrelen in uw hart. Wellicht begint het nu te branden. En u vraagt zich af: *“Stierf Hij voor mijn zonden? Stierf Jezus om mij te verlossen van een eeuwige hel en om mij eeuwig leven te schenken? Droeg Hij écht de straf voor mijn zonden? In mijn plaats? Ja, Hij stierf uit liefde voor ons.* Vandaag richt Jezus Zijn aandacht op u. Hij weet dat u wellicht jarenlang uit plichtsgevoel de kerk bezocht. U was nu eenmaal zo opgevoed. Het was toch een goede traditie? Totdat u besepte, dat u uzelf voor de gek hield en niet meer terug kwam. Jezus weet zelfs of u wellicht uit gewoonte een zogenaamde christen bent geweest. Maar u ervoer helemaal niets van binnen. Tótdat u het niet langer kon uithouden en de kerk verliet. Jezus weet dat u wellicht slechts voor het goede, religieuze gevoel en de verheven sfeer in de kerk kwam. Hoewel u

diep in uw hart wist, dat u uzelf bedroog. Jezus weet dat u nooit op Hem en op Zijn oneindig liefdevolle Kruisoffer blikte, maar het véél belangrijker vond wat de andere mensen van u vonden en dachten. Totdat zij u teleurstelden en u bij uzelf dacht: *“wegwezen hier!”*. Maar nu beseft u, vandaag realiseert u zich, dat het helemaal niet gaat om gewoontes en tradities. Het gaat helemaal niet om plichtsbesef. Het gaat niet om religieuze of verheven gevoelens. Het gaat niet om de mensen in de kerk. Nu weet u, dat het alléén maar gaat om Jezus, Gods Zoon, Die vanwege Zijn onpeilbare liefde voor u stierf. Om u vrij te maken van al uw zonden en u tot God de Vader terug te brengen. Het gaat alléén maar om ons geloof in Jezus en om onze relatie met Hem.

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God.” (Joh. 3:16-18)

Is er vandaag een beweging in uw hart gekomen? Bidt u dan dit gebed met mij mee:
“God de Vader in de hemel, ik dank U voor Uw Zoon Jezus, dat Hij voor mijn zonden stierf op het kruis van Golgotha. Ik heb mij deze geweldige waarheid nooit écht gerealiseerd. Vergeeft U mij toch al mijn zonden en onhebbelijkheden. Ik noem ze één voor één voor U op. Maakt U mij toch helemaal vrij. Nooit meer wil ik U verdriet doen. Nooit wil ik meer zondigen, want ik besef nu hoeveel U van mij houdt. Vergeeft u mij toch dat ik al die jaren in de kerk heb gezeten, zonder U te herkennen en zonder te beseffen wat U voor mij hebt gedaan. Zonder in mijn hart te ervaren, dat U Uw eigen Zoon voor mij een vreselijke dood liet sterven. Dank u wel, Vader. Dank U wel, lieve Jezus. U bent machtig om mij te helpen en te verlossen. Vanaf vandaag wil ik U en de Here Jezus liefhebben met mijn hele hart en met mijn gehele ziel en met al mijn kracht. Dank U voor Uw grote liefde en genade dat ik vrij mag zijn en vanaf vandaag ookzelfs meer dan overwinnaar. Dank U dat ik vanaf vandaag een kind van God de Vader ben geworden. Dank U. Amen.”

Geliefde broeders en zusters, moge de Heiland u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.